

Ти велетнем по високості

Володимир Свідзінський

Ти велетнем по високості
Верстаєш бистрий хід,
Але на зоряній розтоці [1]
Твій зникає слід.

Я тут, на долі, самотньо
Іду кудись, як ти.
Мій мертвий прицвітень [2] — як око
На паволоках темноти.

І зглибока до мене голос:
"Невілен я:
Ти на горі — високий колос,
Я, долі, — тінь твоя".

[1] - Розтока — місце поділу дороги на дві дороги.

[2] - Прицвітень — окоцвітник (сонце).